

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Viktória királynő.

Pécs, 1901. január 23.

Tegnap este félhét órakor hunyta le szemeit örök álmra a világ egyik legnagyobb hatalmasságának uralkodója, **Viktória** angol királynő.

Csaknem teljes hatvannégy esztendőn keresztül ült a trónon és legszigorubb alkotmányos érzületével, nemes jószívűségével, magasztos női erényeivel megnyerte alattvalóinak rajongó szeretetét és az egész világ hódoló tiszteletét.

Hosszu uralkodása alatt fényes korszakot ért Nagy Britannia: terület, népesség, vagyon, szellemi erő és hatalom tekintetében első helyre küzdötte föl magát a világ összes népei között s a nagy királynő sorsát mégis tragikusnak fogja följegyezni a történelem.

Jellemének alapvonását a legszelidebb nőiesség képezte s uralkodása alatt Anglia mégis folyton harcban állt a világnak hol egyik, hol másik népével, úgy hogy uralkodásának ötvenedik évfordulóján az egyik hivatalos szónok ezt az uralkodást olyan korszaknak jellemezte, a melyben egy hét sem telt el a nélkül, hogy a brit birodalom valamely zugában ő Felsőge hadseregének ágyai ne menydörögtek és kardjai ne csattogtak volna.

Mit érezhetett a szelidlelkű nő az indiai nagy fölkelés borzalmai, a krimi hadjárat vérfürdői, a szudáni kegyetlenkedések s a délafrikai rablóhadjárat eseményeinek behatása alatt, a melyek mind az ő nevében történtek, de a melyektől ő iszonyodott legjobban.

Milyen mélységes lehetett gyásza az imáadásig szeretett férj korai halála fölött, hogy azt csaknem negyvenéves özvegyi kesergés sem tudta elenyésztetni. Rombdólt családi boldogságának töredékeiből állított oltárt szívében az élte virágában elköltözöttnek és nem szűnt meg azon emlékének áldozni.

Élte alkonyán aztán meg kellett érnie, hogy a világ rokonszenve és tisztelte, a mely nemzetét, mint a szabadság zászlóvivőjét, a gyengék és elnyomottak védelmezőjét környékezte, egyesek vak

birvágya és hatalmi tendenciái következtében elfordult népétől s ezt nem egy művelt népnél vele szemben is éreztették.

Csak a keserűség, az áldozatok fölötti siránkozás jutott osztályrészül abból a kalandos háborúból, mely a délafrikai nagy brit birodalom megalapítása céljából egy szabadságszerető s a legnemesebb emberi erényekkel dicsekvő nép kiirtását tette feladatává. Sok megpróbáltatás érte az angol nemzetet ebben az áldatlan háborúban s az agg uralkodónőnek akkor kellett örökre lehunynia a szemeit, mikor a temérdek vagyon elpocsékolása, a tengernyi vér kientása mind haszontalannak bizonyult s büszke Albion zászlóit újabb megaláztatás érte.

Hát van-e nagyobb tragikum, mint ha egy uralkodót a jellemével, érzületével ellenkező vérengzésnek még attól az igazolásától is megfoszta a sors, hogy az nemzetének dicsőségére, hatalmának öregbítésére szolgált.

Ez a tragikum a legteljesebb mértékben jutott osztályrészül Anglia elköltözött agg királynőjének.

Viktória Alexandrine, Nagy-Britannia és Írország királynője, Elő-India császárnéja, született 1819. május 24-én. Eduard Kent herceg és Lujza Szász-Koburg hercegnő egyetlen leánya. Atyja halálával (1820. jan. 23.), ki IV. Vilmos angol király öccse volt, Viktoria az angol trón legközelebbi örökösévé lőn. Northumberland hercegnő felügyelete alatt nyerte kiképzését; kiváltképen kitűnt a zenében s a növénytanban. A whigpárthoz szító Melbourne lord volt tanítója az angol államjogban, a történelemben s az angol kormányzási gyakorlatban. Midőn IV. Vilmos 1837. június 10-én meghalt, Viktoria királynővé kiáltatván ki, 1838. június 28-án megkoronáztatott. Kérői nagy számából, szive gallatát követve, rokonát, *Albert Szász-Koburg* herceget szemelte ki férjül, a ki mint Prince Consort politikai kérdésekben is nagy befolyásra tett szert. Kormányzása kezdetén Viktoria whig-minisztériumra bízta a hatalmat és nem szívesen vált meg szabadelvű tanácsosaitól, midőn azok a többséget az alsóházban elvesztették. Okossága és tapintatossága folytán mindjárt kezdetben jobban tudott alkalmazkodni a parlamenti kormányrendszer követelményeihez, mint elődjei az angol trónon; sőt némi ellenszenv leküzdése után abba is beleegyezett, hogy az eddig hölgyek által vitt udvari hivatalokat, sőt női szolgálait is a váltakozó minisztériumok pártállása szerint változtassa. A külügyi politika terén ellenben

nem ritkán saját (illetőleg férje) akaratát érvényesítette. Az 1848-iki forradalmi áramlat Anglia szabad földjén nem talált kedvező talajra. A keleti kérdés újabb kitörése után Viktoria királynő az oroszoknak hadat izent (krimi háború); a keleti kérdésben utóbb inkább a tory párt s különösen Disraeli (Beaconsfield) álláspontját fogadta el. Az ő kívánságára terjesztette Disraeli 1876-ban azt a törvényt a parlament elé, mely a királynőt az India császárnője cím viselésére feljogosította. Hosszu és egészben véve fényes sikerektől kísért uralkodását csak az elégtelen iredk zavarták meg gyakrabban, ámbár a gyarmatokban is gyakran felkelésre került a dolog; így 1857-58-ban Előindiában. A gyarmathálózat kiterjesztése különösen Afrikában sodorta az angolokat sok és véres háborúba, mi közben súlyos veszteségek is érték őket, melyeket azonban utóbb helyrehoztak. Csupán Transzváliban húzták a rövidebbet és ezt a csorbát sem a cselszövő Rhodes Cecil, sem Jameson ekspedíciója nem volt képes kiköszörölni, sőt olyan háborúba keverte Angliát, a mely nemcsak iszonyu pénz- és véraldozatba került a büszke Albionnak, de a melyben erkölcsi és hatalmi presztízse is halálos csapást szenvedett. 1897. június 21-én nagy pompával ülték meg Viktoria királynő trónralépésének ötvenedik, 1897. június 21-én pedig még nagyobb fényvel 60 ik évfordulóját, csak hogy az akkori ünnepi hangulatot az Előindiában pusztító éhhalál és a vad hegyi törzsek lázadásának híre zavarta meg. 1899. május 24-én az angoloknál szokatlan lelkesedéssel ülték meg Viktoria királynő 80-ik születésnapját, de ekkor már előre vetették sötét árnyukat a Délafrikában készülő események, a melyek aztán soha nem sejtett csapásokat mértek Angliára s mikor az agg uralkodónő örök álmra hajtotta le fejét, súlyos válság küszöbén hagyta a nemzetét.

Viktoria boldog házasságának Albert herceg korai halála vetett véget 1861. december 14-én. Évtizedeken keresztül gyászolta a királynő férjét és emlékét több munkában örököltette meg. Házasságából kilenc gyermek született: Viktoria Adelheid, Vilmos császár anyja; Albert Eduard walesi herceg, Alice hercegnő, Alfréd edinburgi herceg, Ilona hercegnő, Lujza hercegnő, Arthur connaughti herceg, Lipót Albany herceg és Beatrix hercegnő. Battenberg Henrik herceg neje.

Budapesti rendes tudósítónk a halálhírt tegnap este kilenc órakor adta fel lapunk címére s az este tíz órakor érkezett meg, jelentvén:

„Osborne. — Viktória királynő este 11/7 órakor meghalt.

Mai távirataink a halálesetről a következők:

A „Nemzeti Szalon“

által rendezett

első pécsi műkiállítás

(Schapringer-ház, Kardos Kálmán utca)

holnap, csütörtökön, d. e. 11 órakor

nyílik meg.

Belépti-díj a vernissage-ra és a tárlat megtekintésére

1 korona.

Nyitva reggel 9 órától d. u. 5 óráig.

(London gyásza.)

Viktória királynő az egész családtól körülvéve, fájdalom nélkül, csendesen szenderült el.

Londonban mindenütt óriási a gyász. A halálhírről az összes harangok megkondultak.

(A részvét.)

Viktória halála az egész világon mély részvétet kelt. Az összes uralkodókat táviratban értesítették, kik azonnal részvét-táviratoztak.

Ferenc József király ma délelőtt fejezte ki részvétét Bécsben az angol nagykövet előtt. A királyt a nagykövet és neje együtt fogadták.

(Az új angol király.)

Eduárd Albert király ma reggel Vilmos német császárral Londonba utazott. A parlament ma összeül, hogy hűséget esküdjék az új királynak.

A német, francia és olasz világlapok szerint a trónváltás nagy változásokat fog előidézni Angliában.

(A képviselőház részvéte.)

A képviselőház mai ülésén Dániel Gábor alelnök meleg részvétellel emlékezett meg Viktória angol királynő haláláról. *Uralkodása alatt megszüldött Anglia alkotmányossága, mely a magyar alkotmány-nal egykoru.* A képviselőház részvétét tudatja az angol parlamenttel s a gyász jeleül az ülést tíz percre felfüggeszti.

A bejelentést a képviselők állva hallgatták végig.

(A temetés.)

Viktória hamvait pénteken vagy szombaton Windsorbába szállítják. A királynőt férje mellé a frogmorei mauzoleumba fogják eltemetni.

A „Nemzeti Szalon” pécsi tárlata.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. jan. 23.

A tegnap esti gyorsvonattal — mint előre jeleztük — megérkezett Róssa Miklós, a „Szalon” titkára és Honti Nándor a jeles fiatal festőművész, a ki nemrég tért vissza párisi tanulmányutjáról, hogy a Schapringer-féle házban rendezett képzésként munkálatait befejezzék. A hét teremből álló kiállítási helyiségben lázasan folynak az előkészületek, hogy a vernissage napjára a kiállítás milieu je is méltó legyen fényben a tárlat előkelő színvonalához. A rendezés munkálatai ma már annyira előre haladtak, hogy a kiállítást holnap, azaz csütörtökön d. e. 11 órakor okvetlen megnyitják. Időközben a pécsi művészekből, így Szontagh Tamartól, Zsolnay-Szikorszka Julia és Hopf Paula urnóktól, valamint a világhírű Zsolnay gyár remekeiből annyi műtárgy érkezett be, hogy azoknak artistikus elrendezése még igénybe fogja venni a mai napot. A „Nemzeti Szalon” intézői e szerint a kiállítás megnyitásának napját immár véglegesen e hó 24-ére, azaz csütörtök délelőtt tizenegy órára tűzték ki. A vernissage programját már ma összeállította a rendezőség.

Mint értesülünk, a város nevében a polgármester, a Pécsi Művészeti Egyesület nevében az elnökség fogja üdvözölni a Nemzeti Szalont új otthonában és fog köszönetet mondani Hock Jánosnak és a vele érkező művészeknek szíves megjelenésükért, s azért az önfeláldozó lelkes buzgóságért, melylyel a Pécsi Művészeti egyesület, illetve a kiállítást megteremtették. E beszédekre Hock János válaszul, fölkérve Hetey püspök ur Ó Máltóságát a tárlat megnyitására, mire a püspök ünnepélyesen megnyitja a kiállítást. Ezzel a vernissage aktusá befejezést nyer és a közönség nyomban megkezdheti a kiállítás megtekintését. A vernissage-ra, illetve holnap a kiállításba a belépődíj egy korona lesz.

A kiállítás rendezője lépéseket fog még tenni az iránt az illetékes faktornál, hogy

a vernissage ideje alatt a sétátérren, illetve a kiállítás helyiségeül szolgáló Schapringer ház előtt (Kardos Kálmán-utca) katonazenekar játszszenek.

Maga a kiállítási épület és az interieurök is gazdagon lesznek díszítve ez alkalomra, zászlókkal, címerekkel és nemzeti színű drapériákkal, melyeket a város bocsátott előzőkenyen a kiállítás rendelkezésére.

Róssa Miklós titkár, Rubovics Márk és Honti Sándor festőművészek és Eraszt Lajos a Szalon választmányi tagja ma küldöttségileg tisztelegtek a különböző hatóságoknál, kaszinóknál, kulturális egyesületeknél, társaskörök-nél és egyéb testületeknél, hogy őket Andrássy Gyula gróf és Hock János, illetve a Szalon igazgatósága nevében a vernissage ünnepségére meghívják. Hock János különben, Kacsiány Ödön, Kardos Gyula, Késdi-Kovács László, Gellért Géza, Linek Lajos és más festőművészek társaságában már ma este városunkba érkezik, hogy személyesen tegye meg az ünnepélyes megnyitó előkészületeit, mi Pécs város lelkes hangulatából ítélve rendkívül fényes és előkelő kulturális esemény leend.

Zsinkó-émlék.

Pécs, 1901. január 23.

(Folytatás.)

A Zsinkó-émlékre begyűlt adakozások második részét ma a következőkben adjuk:

Tormay Károly gyűjtőívén: Tormay Károly 10 kor., Koszits Kálmán 4. Radocsay Sándor 2, Daróczy Aladár 2, Vadnai Jenő 1, Luizer Jenő 1, Várady Ferenc 2, Vogl Károly 1, Örtzen Gusztáv 1, Rajkay Miklós 1, Saághy Ferenc 1, Dorner Gyula 1, Saághy Lipót 1, Gyenes Klétus 1, Bauer Zoltán 1, Doroszlaj Lajos 1, Molnár Sándor 1, Karch Géza 1, Vanis 3, Forray Valér 1, Eötvös Gusztáv 1, Kocsiss Béla 1, Kim Gáspár 1, dr. Johann Béla 4 kor. Összesen: 44 kor.

Vörös Mihály gyűjtőívén: Vörös Mihály 10 kor., Schapringer I. 10, Tausz Zsigmond 4, Alt és Böhm 5, Spitzer Jakab 4, Herceg

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hóvizatarban.

(Írta: Budissávyevics Milán.)

— Szerbből fordította: Skrbios Tivadar. —

Egy téli délután szomszédom, Jovics Tódor kereskedő, a ki akkor még fiatal, csintalan legény volt, arra szólított fel, hogy új lovaival szánkázunk ki Klanacra. — „Jó utunk van”, mondá s Sztevanacnál még jobb a bér, aztán a lovakat is kipróbálhatjuk! — Ilyen meghívásra nem lehet nem-mel felelni, tehát elindultunk.

Klanacig tényleg jó volt az út, a hóvizatar már két napig szünetelt.

Sztevanac, az apró kövéres korcsmáros a legjobb borait tette az asztalra. Elég az hozzá, hogy élénken veszekedtünk a lovak értéke fölött; Sztevanac, az ottani korcsmárosok szokásához híven, szintén részt vett a vitában s a rudast dicsérte, Tódor pedig — a falusi urasok szokott hevével — védelmezte az osterhegyest, (később eladta mindkettőt, mert egyik sem ért semmit) de végre újból kitört a zivatar s haza kellett indulnunk.

A mint kiértünk Klanacból a Bogdanovics-polyera (B.-mezőre) heves hóvihár tört ki s lassan sötétedni kezdett. A puszta mezőség közepén a vihar még erősbödött. A kopasz Perusicaról fehér hófelhőket hozott le az északi szél s beborította vele a mezőt; kezdetben csak vékonyan, átlátszóan, később a hólepel nőni kezdett s táncolva érintette a szomszéd hegyek lábát, végre beborította az egész me-

zőt, eltakarta a láthatárt s a mező egy pillanat alatt végtelen, háborgó tengerhez hasonlított. Mindenünnen apró jégtüket futt felénk a szél, alig birtuk szemünket kinyitani; úgy éreztük magunkat, mint a kik a világtól teljesen el vannak zárva, körülöttünk rettentő, végtelen pusztaság s a lelkünket is rázta a vad vihar, mely úgy zúgott a távoli szakadékokban, mint a lassu menydörgés.

Hamar esteledett; a viharos téli éjszaka ama óriási szörnyetegként közeledett, melyről csodás meséket mesél unokáinak a nagyanya.

A sorsra bíztuk magunkat, a lovak gyorsan vágattak s kicsiny repülőszáruunk hasonlított a hullámzó tengeren repülő bárkához s amahhoz hasonlóan dűlt jobbra-balra. A csengők vékony hangja csak szakadozottan hallatszott a nagy szélben. Utmutatóul csak néhány hatalmas nyárfa szolgált, mely alig látszott a nagy zivatarban; később folyton nagyobb hótorlaszokba ütköztünk.

Egyszerre csak erős lökést éreztünk s hátradűltünk az ülésről, a rudas istrángjai elszakadtak, a ló a hóba bukott s mi is a hatalmas hótorlaszba beekelve maradtunk. Alig vettük észre, hogy letértünk az utról s hogy hóval telt szakadékba jutottunk.

Tódor elkomorodott, összekötözte a rudas istrángjait s ki akarta húzatni a szánt. Pattogott az ostor, ágaskodtak a lovak, de a szán meg sem mozdult. Mindketten segítettünk, nekidűltünk a szánnak s ki akartuk tolni a torlaszból, de hiábavaló volt minden erőlködésünk. Akaratlanul is segítség után néztünk, de a sűrű hófergetegben semmit sem láttunk; kiáltani kezdtünk, de hangunk elve-

szett a zúgásban, olyan volt, mint az a madárka, mely nem tudván repülni, a fészek mellé esett.

— Miért nem maradtunk Klanacban? — kérde Tódor s kétségbeesetten egészte le kezét.

Nem feleltem neki semmit, némán álltunk a feldölt szán mellett. Mindketten csak azt a tompa zúgást hallgattuk s néztük a hó csodálatos hullámmását; lehajtott fővel néztünk maguk elé, lovainkat s magunkat hideg hó borított. Még csak egy utunk volt a menekülésre: kifogni a lovakat és hazalovagolni; de egyikünk sem merte ezt előhozni, oly kislelkűek voltunk abban a pillanatban; le voltunk győzve a tehetetlenség által, utunkat a mező közepén szakította meg a hóvihár.

Egyszerre csak messziről jövő, gyenge hangokat hallottunk a szél zúgásán keresztül. Kiáltani kezdtünk és némi idő múlva már erősebben hallottuk a hangokat, míg végre az előttünk fekvő dombon szólalt meg valami, de még nem láttunk senkit.

— Hó, hó-ó, kik vagytok? — hallatszott onnét.

— Ide, ide! — kiáltott Tódor s hangja csodálatosan kavardott a szél zúgásában.

Kéves idő múlva két emberi alak tűnt fel közvetlen előttünk. Hó borította őket a hátukon valami teher volt s elég furcsa hatást gyakoroltak ránk, csak midőn közelebről vettük őket szemügyre, ismerte meg Tódor a Turjanszko faluból való Sztójanovics Dmitart és tizenhároméves leányát Ancsicát, mindgyükük nagy teher fát cepelt a hátán. Dmitar subába burkolózott, subáján és a fém hékéreg képződött, hosszú bajsza is fehér volt a

testv. 4, Fischer Ferenc 2, Keresk. isk. nővendékei 5 kor. Összesen: 44 kor.

Schultz Károly gyűjtőívén: Otrókóczy Lajos 10 kor., Schultz Károly 2, Pál József 1, Kochy Ede 1, Varga Vilmos 2, Kinnel Kamil 2, Schunk Ferenc 2, Gábel György 1, Schultz György 1 kor. Összesen: 22 kor.

Uray Attala gyűjtőívén: Uray Attala 10 kor., Csonka Nándor 2, Neumayer Dezső 2, Matasics Péter 2, Krisztanics István 2, Pencz János 2, Horváth János 2, Jakab Béla 5, Pehm Kristóf 1 kor. Összesen: 28 kor.

Szandtner Antal gyűjtőívén: Szandtner Antal 10 kor., Gehring Fülöp 5, Lajos Gyula 3, Eberling Máttyás 2, Gundler Pál 2, Gicznosser Gyula 4, Keserics Ferenc 5, Zsvikó Mihály 2, Szommer Gyula 2, Letics Peregrina 2, Lipovcsevics Mihály 2, Reiner Ferenc 2 kor. Összesen: 41 kor.

Prantner Ferenc gyűjtőívén: Prantner Ferenc 2 kor., Haragó József 2, Herz Ágoston 2, Gött Adám 3, Pataky Antal 1, Kuhl József 1, Kisfaludy Vidor 2, Scharfenberger N. 2, Földes Dezső 1 kor. Összesen: 16 kor.

Schell Antal gyűjtőívén: Gyöngyi Ede és családja 2 kor., N. N. 80 fill. Összesen: 2 kor. 80 fill.

Szuly József gyűjtőívén: Szuly József 10 kor., Komáromy 2, Szvetics Gábor 1, N. N. 2, Koszter Ferenc 2, Vujcin András 1, Auerbach József 1 kor. Összesen: 19 kor.

Dr. Szilvássy Mihály gyűjtőívén: Halvax József 5 kor., Szekeres Ferenc 5, Takács István 5, Schmeller József 4, Vaszary Kálmán 10, Molnár József 2, Rajczy János 2, Sipos Imre 3, Ujvári Géza 1, Aulik Dávid 1, dr. Szilvássy Mihály 20, Glaseher Gyula 40 kor. Összesen: 98 kor.

Gundy Miklós gyűjtőívén: Gödrei egyh. ker. papsága 20 kor. Összesen: 20 kor.

Erdélyi János gyűjtőívén: Erdélyi János 2 kor., Hirling Károly 2, Sirisaka Ignác 1, Dobos Henrik 1, Hangai Nándor 1, Kopáni Gyula 1, Fresz János Gábor 1, Kim István 1 kor. Összesen: 10 kor.

Horváth István gyűjtőívén: A D.-Miholjáci ker. papsága 15 kor. Összesen: 15 kor.

Dr. Kelemen László gyűjtőívén: Dombóvári egyh. ker. papsága 18 kor. Összesen: 18 kor.

Fölker Máttyás gyűjtőívén: Fölker Máttyás 2 kor., Varga Mari 2, Offermüller Zsigmond 2, Kivenky János 2, Reihmen András 1, Magyar Zsigmond 5, Kiss István 2 kor. Összesen: 16 kor.

Dr. Onczay Géza gyűjtőívén: Streicher József 10 kor., Loncsár József 5, Fehér Ferenc 1, Dencse István 10, dr. Onczay Géza 5, Vajay István 5 kor. Összesen: 36 kor.

Pártos Zsigmond gyűjtőívén: Pártos Zsigmond 5 kor., dr. Fent Ferenc 5, N. N. 6, Fekete 5, Zányi N. 5, Vosins Zsigmond 2, Fischer Lipót 4, Györkő Ferenc 2, Csemo-bovszky 1, Szalczér Sándor 2, Liebhardt 2, Kain Abel 1, Csizmadia 3, Reisz 1, Balogh József 2 kor. Összesen: 39 kor.

Dr. Igaz Béla gyűjtőívén: dr. Igaz Béla 10 kor., Sipos István 2, Szákovich Ottó 2 kor. Összesen: 14 kor.

Komócsy István gyűjtőívén: Komócsy István 12 kor., Ároffy Ferenc 10, Ruzsinszky József 2 kor. Összesen: 24 kor.

Frantich Ágoston gyűjtőívén: Csák Teréz 20 fill., Pap Ilona 20 fill., Tar József 1 kor., ifj. Balogh András 2 kor., Kovács Juli 40 fill., Horváth János 1 kor., ifj. Varga Györgyné 40 fill., Kovács Ferencné 1 kor., Nagy Róza 20 fill., Nagy Katalin 20 fill., Kelemfi Katalin 2 kor., Kovács Örsze 1 kor., Varga Katalin 1 kor., Kulín János 20 fill., Ádám Benecéné 60 fill., Hajdu György 1 kor., Tóth Ilona 1 kor., Buzás József 1 kor., Varga Ilona 1 kor., Keztyüs Teréz 20 fill., Gergő István 1 kor., Kaposy Erzsébet 70 fill., Balog Andrásné 40 fill., Frantich Ágoston 20 kor. Összesen: 37 kor. 70 fill.

Hartl Gyula gyűjtőívén: Rónaky Ignác 2 kor., Nucsecz Márton 1, Pintér Ferenc 1, ifj. Buday 2, Helmiger 1, Beck Gyula 1, Póth Vilmos 1, Kremling Károly 1, Berecz Ferenc 1, Czeiz József 1, Schulteisz László 1, Germann István 1, Böhm C. F. 1, Reinhardt János 1, Sauera János 1 Jiratko 1, Papp István 1, ifj. Piri-bauer János 1, Kész Ferenc 1, Ikervary 1, Putzer Lajos 1, Csukás Zoltán 1, Pikler 1, Horváth 1, Schönberger Vilmos 1, Mayer József 1, Asztalos Nándor 1, Haksch 1, Guth Ferenc 2, Oberhammer Antal 1, Schultz Ferenc 1, Hartl Gy. 2, Pécsi Polgári Kaszinó 20 kor. Összesen: 56 kor.

Antoni Gusztáv gyűjtőívén: Wiesner Rajmár 10 kor., Straka Ferenc 5, R. Móglich 1, I. Donovall 1, I. Szikora 1, E. Szikora 1, Antoni Nándor 1, Hippmann 2, Janesics Gusztáv 2, Antoni Gusztáv 4, Wicha 1, ifj. Kindl József 2 kor. Összesen: 31 kor.

Mihályffy Árpád gyűjtőívén: Sláby nőv. 10 kor., Dulánszky Mária 20, Ollé Fülöp 2, Mihályffy Lajos 4, Mihályffy Árpád 10 kor. Összesen: 46 kor.

Erreth Kálmán gyűjtőívén: N. N. 25 kor., Erreth Kálmán 10, Deymek Ferdinánd 3, Eisenhuth Antal 2 kor. Összesen: 40 kor.

Bitter Péter gyűjtőívén: K. I. 2 kor., Bitter Péter 2 kor. Összesen: 4 kor.

Mihályffy Árpád gyűjtőívén: Spiesz János 20 kor., Walter 40 kor. Összesen: 60 kor.

Bitter Illés gyűjtőívén: Czury József 10 kor., Eizer János 20, dr. Bodó Aladár 10, özv. Györkő Sándorné 2, dr. Vizaknai Antal 10, Kardos Kálmán 50, Kath. körben rendezett tombola 440, A pécsi főgimn. római kirádlók adománya 12 kor. 50 fill., Főgimn. ifjúsági hangverseny 396 kor., Nagy István 10, Weisz János 4, Liebbald Lajos 2, Straicher Péter 20, Pécsi kath. legényegylet 10 kor. Összesen: 1108 kor. 50 fill.

Schell Antal gyűjtőívén: Hofmeiszter Ferenc 1 kor., Plank Kamil 2, dr. Waldfogel Károly 1, Proksch Ferenc 1, Báter József 1, Klein Tódor 1, Horváth Dénes 1, Schell Antal 2, Éber Géza 1 kor. Összesen: 11 kor.

Radó Dezső gyűjtőívén: Erős Károly 5 kor., Radó Dezső 4, Schmidt Béla 4, Zwo-nicsek Alajos 3, Gal Sándor 2 kor. Összesen: 18 kor.

Filippovits János gyűjtőívén: Filippovits János 2 kor., Ulákovits György 2, Bató Ferenc 1, Charvath László 2, Jozits József 1 kor. Összesen: 8 kor.

Összesen: 3081 korona 34 fillér.

Hirek.

Pécs, 1901. jan. 23.

Karhatalom az anyós ellen.

Ha nem esalódom, az első anyósvic ere-dele még a bibliai korban keresendő. Olyan lényeges kelléke ez az emberiségnek, amely

hótól. A lányka sovány, vézna teremtés, görnyedezett a teher alatt, posztókendőjébe burkolózott s csak apró könnyes szemei és fitos, a hidegtől kék orra látszott ki belőle; kezét a kendő alá dugta s ha kihuzta alóla, látszott, hogy sokat szenvedett a hidegtől. Kissé tovább állt tőlünk a hóban s terhe alatt görnyedezett ebben az időben.

— Mi bajuk van, Tásó ur! (Tódor ur) — kérde Dmitár s be sem várva a feleletet, ledobta magáról a terhet, a szán alá bujt s hátával nekidült.

— Emeljétek ti is — szólt a szán alól — aztán csapjatok a lovak közé.

Mi is nekibátorodtunk s kezdők a szán jobb oldalát emelni, Tódor kétszer-háromszor suhintott az ostorral s a szán egyszerre csak kiugrott, de a mint a lovak elrántották, a hóba rántotta Dmitart is.

— Jaj, apám! — kiáltott fel a megijedt lányka s apja után futott. Ez fölkelt a hóból, megállította a lovakat s kezdte magáról a havat rázni.

— Ejnye, de ijedős vagy! — mondá Ancsicanak s megigazította kendőjét, a lányka pedig lehajtotta fejét, szégyenkezett előbbi hasztalan ijedsége miatt.

Dmitar újra a hátára vette a terhet s már kötözni kezdte a fagyos kötéllel.

— Köszönöm Dmitre — szólt Tódor — hát te honnét jössz?

— Köszönd meg Istenednek! — felelt ő s tovább kötözte terhet.

A szánba ülünk s Dmitar is közelebb jött hozzánk leányával.

— Hát honnét jössz? — kérde újból Tódor.

Dmitar elkomorodott, látszott rajta, hogy nem igen szeretne felelni.

— Hát becsapott bennünket az idő. El akartuk adni ezt a kevés fát s a városba indultunk — falun ugy sem veszi senki, aztán utban ért bennünket ez az Isten ítélete — felelt Dmitar nagynehezen s már el akart indulni.

— Hát akkor csak üljetek fel, elviszünk a keresztutig — kínálta őket Tódor.

Dmitar sokáig hálalkodott s bizonyította, hogy rajuk nézve jobb, ha gyalogolnak, de végre mégis engedett, levette magáról s a lánykáról a terhet s a szán saraglyájába dobta, aztán a kocsiba tette leányát s velünk szembe ültek le. A leány olyan magas volt, mint az első ülés s így Tódor is szabadon bánhatott a gyeplővel.

A lovak is vágtatni kezdtek, megszólaltak az apró csengők s a szán tovasiklott a mezőn. Beszélgettünk Dmitarral, a lányka atyja mellé kuporodott s hallgatta a szél füttyölését, vagy a csengők vékony szavát, arcáról csendes megelégedés tákröződött vissza. Némelykor ugy köhögött szegényke, hogy szinte könyezett bele.

A Dmitarral való beszélgetésből megtudtunk valami újat is.

Elszegényedett a falu, vetéseit elverte a jég s most tél elején kenyér nélkül áll a nép — mindenki ugy keresi kenyerét, a hogy lehet. Dmitar fával kereskedik s ebből tartja ei nejét s három apró gyermekét. Ma más baj üzte utra.

— Közeledik a karácsony — mesélte Dmitar — templomunknak pedig nincsen a szent miséhez való miseruhája. Volt egy mi-

seruhánk, de az is elszakadt s most nincs a papnak ruhája, melyben karácsonykor az evangéliumot olvashatná. Összejöttünk mi parasztok: adjunk össze, mondtuk, adjon mindenki annyit, a mennyit bir és hozassunk egyet, ha mindjárt a legolcsóbból is! Némelyek rögtön adtak valamit, mi többiek a szavunkat adtuk, hogy össze fogjuk gyűjteni a hiányzó összeget. Aztán elmentünk a városba, adtunk valamit az irnoknak — mert falunkban senki sem tud írni — s meghozattuk. Most meg azt üzenték a városból, hogy a miseruha megjött s ha két nap alatt ki nem váltjuk, visszaküldik oda, a honnét jött. S ez óriási szégyen volna ránk s templomunkra nézve. Én már kétszer háromszor összehoztam a rám eső részt, de mindig kellett valamire, vagy kenyérre, vagy sóra s mindig reméltem, hogy összegyűjtöm addig, míg a ruha megjön...

Itt egyszerre elhallgatott Dmitar; látszott rajta, hogy nem igen szeretne tovább beszélni. Lehajtotta fejét s ezen helyzetben hasonlított a megtört, kétségbeesett bűnőshöz. Csodálatos csend keletkezett, melyet csak a csengő szava, vagy Ancsica köhögése szakított félbe.

Tódor szándékosan szakította meg ezt a fájdalommal és kétségbeeséssel teli csendet.

— Hát ki a papotok, Dmitre?

— Nincsen papunk, a gornyó-vrhovszkói káplán miséz nálunk is. Kétszer-háromszor jön egy évben — s ez elég a mi félig földetlen templomunknak. — Előbb a krbavicai paphoz tartoztunk, most meg ide tettek bennünket.

— Hát él-e még Szimó, a kántor? — kérde Tódor nevetgélve.

— Még él — mondá Dmitar s rázni kezdte a subájára esett havat.

nélkül talán jól sem érezné magát. (Igaz, hogy ha megvan, sok esetben akkor sem paradicsomi az élete)

Egyetlen emberről tud eddig a história és a hagyomány, aki anyós nélkül élte át az életét s ez Ádám volt, mert az ő kora óta oldalbordának nevezik a feleséget, minthogy Éva úgy jött létre az oldalából.

Kivüle kevés ember dicsekedhetik hasonló szerencsével. Igaz viszont, hogy fordulnak néha csodák is elő.

Ezek megint két csoportra oszlanak: Vagy a legdusabb hozományt viszi egy leány a házhoz, a mennyiben anya nélkül nevelődött fel, vagy pedig olyan anyóst kap a férj, aki kétes esetekben az ő javára billenti le az igazság mérlegét.

Mindezekre nézve azonban kijelenthetem, hogy rosszakaratu rágalom, mert jóízű ember nem keres olcsó hatást anyósviccekkel. Alulírott, aki fatalista, erős hittel hiszi, hogy ezeket az ifjakat egyszer még utoléri a végzet, amennyiben olyan anyóst kapnak, aki megbotulja rajtuk nemük évszázados sérelmeit.

Én magam illő tisztelettel viseltetem az anyósok és anyósjelöltek tekintélyes gárdája iránt már csak azért is, mivel még nem kerültem el a sorsomat, azonfelül — s ez a fő — az édes anyám is anyós, még pedig a csodásnak híresztelt csoportból való, akit rajongással szeret a veje.

Képzelteti következőleg mindenki, hogy milyen lelki kinnal voltam szemtanúja ma a rendőrségen egy anyós esetnek.

Előkelő uri ember járt egyik biztospál és jótanácsot kért tőle, hogy mit csináljon szeretett neje édes mamájával, aki állandó vendégszerepléssel molesztálja. Igaz ugyan, hogy ő nagysága csak kétszer látogatja meg évente, de minden alkalommal hat hónapig marad nála.

Most is itt van már négy hete s esze ágában sincs a távozás, jöllehet az apróságok elméndo- ták a Fliegende Blätter valamennyi adomáját, ő maga már két ízben váltotta meg számára a vasuti jegyet s legalább tizszer kérdezte meg, hogy:

— Mikor is utazik a mama haza?

— Érdekes ember — szolt hozzám fordulva Tódor s a lovak közé csapott. — Érdekes ember az ő kántoruk — Szityó-nak hívják, nem tud se írni, se olvasni, s mégis ministrál a templomban, ő olvassa az »epistolát.«

— Hogyan? — kérdém csodálkozva.

— Egész szépen. Kivülről tudja az éneket és himnuszokat s egy epistolát is, azt hiszem a Tamás-hetit — kivülről bizony. Az énekekkel jól megy, az epistola mindig ugyanaz, a könyv némelykor fordítva tekszik előtte, de képzeld! — ha a »kis himnuszt« (így nevezi ő az egyszerű himnuszt) éneklí, sietni kell a papnak, szaladva tömjénezi a templomot, ha nem akar elkésni, oly gyorsan énekel a Szityó. Most legalább ezt is tudod, hát nem igaz Dmitre?

Dmitar erőltetve mosolygott.

— Eh, hát mit tegyünk, felelt, iskola nélkül, jó hogy ilyen kántorunk is van, Mennyit könyörögtünk iskoláért és nem adtak. Megmarad a rongyos templomunk, s ez az egész, arról tudjuk, hogy mi is keresztények vagyunk.

— Aztán mit fizettek a kántornak? — kérdém

— A mit a többi kap: két pár bocskort és egy sapkát évenként.

Elhallgattunk. Tódor a rudast ostorozta, az előtte ülő leányka félénken hajolt le, Dmitar lehajtotta a fejét s bocskora begyével hányt ki a kocsiból havat. Világosabb és világosabb lett előttem életének, falujának és szegény templomának képe. Eszembe jutottak szavai: »talán össze tudom hozni«, s hirtelen megfordultam.

Dmitar, te talán még sem hoztad össze a miseruhára valót?

Később heves családi jelenetek következtek, melyek lefolyása közben az anyós győzte jobban szóval, most pedig ő az ur a házban.

Ezen változtatni kell s tanácsot kér, hogy mit csináljon? Esetleg karhatalommal telepíti ki azt az asszonyt, mert különben ő szökik meg tőle.

A rendőrbiztos azonban nem rendelkezett jó tanáccsal s így a boldogtalan uriember vigasztalanul távozott. Utközben nem éppen a leghizelgőbben nyilatkozott a rendőrségről, mely ilyen »kicsiny szivességet« sem tesz meg az embernek.

B—b.

Táncok.

A csárdás.

A csárdás az
Igazi tánc,
Rezeg a láb,
Mint a bilánc,
Kivált mikor
Móric járja
És Szálka
Az ő párja.
Csuha, azt a
Kutyafáját!
Összerázza
A zuzáját,
Addig addig
Szaporázza,
Mig a hideg
Ki nem rázza
És lihegve
Igy szól Száli:
Nem tudom a
Midert állni!

A négyes.

Félig tánc az,
Félig torna,
Félig lényeg,
Félig forma.

Félig járod,
Félig lejtéd,
Félig tudod,
Félig sejtéd.

Édes tánc, ha
Vele járod,
Munka, ha a
Mama párod.

Forma csak: a
»Turdemén«-ek,
A jó parthie:
Ez a lényeg.

Meglőtt tolvaj.

Sommer Ferenc, uradalmi erdőőr a ká-
kicsi erdőben szokott őrzőjáratát végezte, mikor a vasuti állomás közelében fejszecsapásokat hallott az erdőben.

Közelebb menvén, látta, hogy egy vándorcigány egy fát akar kivágni, bizonyára nem azért, hogy csak kidöntse — a mi utóvégre szintén tiltva van — hanem hogy ellopja.

Dmitar összerendezte.

— Még nem, mondá s ránk tekintett, mintha most eszmélne. Arcán nem lehetett a szája szögletében lévő merev ráncnál egyebet látni, de szemei beszéltek, belső szenvedés és kétségbeesés tükröződött belőlük.

Nem tudom Tódor megértett e, de engem is felriasztottak szavai.

— Hát akkor minek kinlódasz? Honnét akarsz a templomnak adni, mikor enni valód sincsen! Az Isten is elengedi tartozásodat.

Dmitar odafordította fejét s Tódorra nézett. Nem felejttem el ezt a tekintetet, — úgy nézett rá, mintha valami új erő ébredne benne, mintha sértett önérzete ki akarna törni belőle, szája körül csodás mosoly lebegett — s Dmitar nem szolt egy szót sem . . .

Még egy jó darabig haladtunk együtt; Dmitar türelmetlenül tekintgetett ki: nem-erjük el már a keresztutat, — az est is közelgett s a zivatar kétszeres erővel tört ki.

A keresztut előtt megszólal Tódor.

— Dmitar, add el nekem ezt a fát, — mit kérsz érte?

Dmitar hidegen válaszolt.

— Nem önnek való fa ez; ön nem füt ilyen favat, ez csak a mi tűzhelyünknek jó.

— De ember, szolt rá haragosan Tódor, — mondom, hogy szükségem van erre a fára, kérj amennyit akarsz!

Dmitar nem felelt, hanem kiugrott a szánból. Büszkén, méltóságteljesnek találtam.

— Itt szállunk le, — mondá s lesegítette leányát.

— Hova mentek az éjszakába, gyertek velünk! — szoltunk mindakettlen.

— Köszönöm, — mondá Dmitar, — akad nekünk is szállásunk.

Az erdőőr ekkor kilépett a fatolvaj elé és le akarta tartóztatni. Az azonban kirántotta magát a kezei közül és futásnak eredt.

Az erdőőr természetesen nem engedhette futni s üldözésére indult ő is.

Ebben a hajszában történt azután, hogy a tolvaj cigány megsebesült. Megsebesült az erdőőr fegyveréből történt lövés által. A fegyver sörétre volt töltve és a lövés úgy találta a cigányt, hogy vagy husz szem sörét hatolt be a vállába, nyakába, sőt a fejébe is.

És ezzel fordult a kocka. A cigány többé nem menekült, hanem elvánszorgott a község-házára s ott feljelentette az erdőőrt, hogy az őt meglötte. Petrovics Józsefnek hívják a meglőtt cigányt s oszrói illetőségű. Beismeri, hogy az erdőben fát akart lopni s a mikor az erdőőrt meglátta, elmenekült. — De az erdőőr ekkor utána lött és meglötte.

Sommer Ferenc erdőőr ezzel szemben úgy adja elő az esetet, hogy a cigányt üldözte s közben fegyvere egy fában megakadt, elsült és így esett a cigány megsebesülése.

A meglőtt tolvaj cigány ügyében a bíróság megindította a vizsgálatot. Egy azonban már most is bizonyos: ha a cigány nem járt volna a tilosban, nem akart volna fát lopni, bizonyára nem történt volna semmi baja!

Napirend 1901. január 24-én.

Naptár: csütörtök, jan. 24. — Róm. kath.: Timót. — Prot.: Timót. — Görög-kel. (jan. 11.) Teodóz. — Zsidó: Sebat 4. — Nap kél 7 óra 21 perckor; nyugszik 4 óra 32 perckor. — Hold kél 8 óra 32 perckor reggel; nyugszik 9 óra 42 perckor este. A hold a föld közelében van délben 5 perckor.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: keleten csapadék és hőszűzés várható.

A képtárlat megnyitása a Schapinger-féle házban d. e. 11 órakor; nyitva d. u. 5 óráig.

Színház: »Francillon«, színmű.

— (A vármegye üdvözlőse.) Megírtuk a napokban, hogy a br. Fejérváry Géza honvédelmi miniszteren végrehajtott orvosi műtét sikerülte alkalmából Tormay Károly alispán a vármegye tisztviselői karának nevében üdvözlő sürgönyt küldött br. Fejérváry

Azon hajtatlan tölgyhöz hasonlított Dmitar, mely büszkén dacol a viharral és vészszel; ágai meztelenek, kérge megfagyot, de egészséges belseje még most is őrzi a veszélytől. Meglőktém Tódort, hogy hagyja békében.

Dmitar a gyermekre rakta a terhet, s ez meghajlott alatta és nagyott köhögött, — aztán saját terhét dobta vállára s megindult.

— Zbogom (Isten veletek) mondá hidegen, erőltetve.

— Zbogom Dmitar, köszönjük szivességedet! — kiáltottunk mi.

Ezt talán már nem is hallotta, mert a szél dühösen üvöltött.

A hófuvatag és a sötétség teljesen elfedték szemeink elől Dmitart és leányát. A hegységből fájdalmas süvöltés hallatszott, mi pedig továbbrepültünk, nemsokára a Vrhovszkavölgyébe értünk, hol a sötétség dacára meleg tűzhely várt reánk.

* * *

Most később is a messze idegen földön, messze azon vidéktől, sokszor ülök meleg tűzhely mellett s hallgatom a vihar tombolását — ilyenkor mindig eszembe jut ottani népünk és annak sorsa. Lelkemen bizonyos hangulat vesz erőt, mely lehajtja fejemet, de ilyenkor önkéntelenül is felhazkik lelkemben az a szódal s ajkam Lázár*) következő versét rebegi:

— Meg nem alázott szegényeim,
Boldog vagyok, hogy üdvözölhetlek!

*) (Kosztics Lázár, kiváló szerb aesthetikus és költő, különösen drámaival aratott nagy sikereket, de mint lyrikus is a legjobb szerb költők közé tartozik. F. megjegyzése.)

Imre főispánnak. A beteg édes atya ágyánál időző főispán a következő sürgönyválaszt küldte a vármegye alispánjának: »Nagyságos baranyavári *Tormay* Károly alispán urnak Pécsen. Nagyságodnak Baranyavármegye tisztviselői kara nevében hozzá küldött üdvözlő sürgönyét szívélyesen köszönöm. Az orvosok véleménye szerint édes atyám állapota kielégítő. Fejérváry Imre br. főispán«.

— **(Thea-uzsonna.)** A »Pécsi Jótékony Nőegylet« vasárnap délután öt órakor saját helyiségeiben egy korona belépti-díj mellett rendkívül érdekes műsorral egybekapcsolt theauzsonnát rendez. A műsor kiemelkedőbb pontjai a »Barátság« című angol vígjáték előadása, melyben *Szily* Terka, *Dávid* Ilonka, *Piacsek* Zoltán és *Szilassy* Károly szerepelnek. Ezután *Csurgay* Adél, a pécsi nemzeti színház primadonnája fog *Chinorányi* Izabella zongorakiséréte mellett néhány műdalt s magyar nótát elénekelni. Az érdekes műsort a »Karácsony« című allegorikus éldkép fejezi be, melyben a nőegylet kérelmére néhány előkelő pécsi család tizenkét apró babája fogja az angyalokat személyesíteni. A szünet alatt városunk legkedveltebb cigányzenekara, ifj. *Korodi* Gyula bandája fog muzsikálni.

— **(Uj aljegyző.)** *Gasparics* László, kaposvári kir. törvényszéki joggyakornok, a perlaki kir. járásbirósághoz aljegyzővé kineveztetett.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 23-án reggel 6 órakor a

tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 1250 kbm. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 720 köbméternek találtatott.

— **(Népszámlálás Siklóson)** A népszámlálás alkalmával összeíratott összesen idegenekkel együtt 4964; állandóan Siklóson tartózkodók száma 4865. A múlt népszámlálás alkalmával 4984 volt az összeíratottak száma. Tehát Siklóson nemhogy népesedtek volna, ellenkezőleg a múlt népszámláláshoz viszonyítva 119 cel fogytak.

— **(Előadások a jogliceumon.)** A pécsi püspöki jogliceumon a folyó tanév második felében az előadások ma kezdődtek meg, a mennyiben ma iratkoztak be a joghallgatók az egyes tanárok előadásaira. Ismét megelevenedett az élet a százados épület falai közt. Most valószínűleg napirendre kerülnek majd ismét az elnökválasztások is.

— **(Szörnyet halt.)** Ily cím alatt lapunk egyik közelmúlt számában megírtuk, hogy *Bóe* József árpádi molnárinas a jégen való csuszálás közben oly szerencsétlenül esett el, hogy menten szörnyet halt. Mint a megejtett hivatalos vizsgálat kiderítette, a fiatal gyerek halálát sajátságos módon nem agrázskódás, hanem szívvelhűdés okozta.

— **(Influenza.)** Az a folyton április módjára váltakozó időjárás, mely bennünket városi embereket mind megnáthásított, nem maradt a vidéken sem hatástalanul. Mint értesülünk Magyar-Sóroson, Véménden és Főherceglakon az influenza járványosan fellépett s tekintélyes számú megbetegedéseket okozott.

Bár a hatóság minden szükségest és lehetségest megtesz a járványosan fellépett influenza továbbterjedésének megállítására, ez a betegség nem tartozván a hevenyfertőző kórok közé, az ellene való védekezés igen meg van nehezítve s így hatósági részről az intézkedések, főleg a betegek gondos gyógykezelésére szorítkozhatik.

— **(Irnoki kinevezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter *Kerék* József szegárdi lakost az orsovai kir. járásbirósághoz irnokká nevezte ki.

— **(Adomány a népkönyháának.)** A császári és királyi 52 ik gyalogezred parancsnoksága, a múlt évi december hó 29 ikén a katonai karmesteri alap javára rendezett hangverseny tiszta jövedelmét, 39 korona 48 fillért a pécsi jótékony nőegyletnek engedi át a népkönyha céljaira, miután az emittet alap kártalanításáról a tisztikar maga óhajt gondoskodni. A küldemény átvételét a pécsi jótékony nőegylet ez uton is halás köszönettel nyugtázza.

— **(Szigetvár népessége.)** Szigetvárott a most befejezett népszámlálás szerint a lakosok száma 5418-at tesz ki. Ezelőtti tíz évvel 5071 volt; tehát a szapcrulat 347.

— **(Tüzek.)** Beremenden a minap eddig még ismeretlen okból kigyuladt *Mantner* Fülöp, ottani lakos pajtája és a körülötte levő gazdasági épületekkel együtt leégett. A kár háromezerhatszáz koronát tesz ki. — Kácsfalun *Geringer* Antal bognár házában volt tűz, mely a tetőt megemésztette. A tűz az erős

ért, nem látott senkit. Figyelmesen szőjjeltékitett és most már kivéve pisztolyát tasakjából, haladt a fúton. Nem tudta, olyan titokszerűen jött elő neki az egész, a mit látott. Mintha nem is földi lény lett volna az a sűrűn lefátyolozott hölgy. Szerette volna az óráját megnézni, de félt most gyufát gyújtani. Félt ő, a természetes atléta, kinek még a tekintetét is kerülte az ember, ha komor kedvében volt. Kezdett egész testében remegni. Ebbeli félelmében, mely minden tagját megsibbasztá, egy lágyan csengő hang zavarta meg. Figyelmesebb lőn. Minden akkordja a dalmak belenyilallott a szívébe, a felindulástól reszketett: ez ő, ez Mária hangja itt, e mostan olyan vadon magányban, melynek éji csendjét csak a szőlőérés kis hirnőke, a tücsök zavarja meg élesen sipító hangjával. De ki teremtette ezt a dalt, talán Mária maga, ha ő az csakugyan, hogy minden szava így a szívéhez talál? Mintha egyszer régen, nagyon régen hallottam volna már ezt a dalt, csak hogy nem jut most eszembe. De im halljuk csak tovább:

Ki tudnám én panaszkodni magamat,
Ha volna, ki meghallgatná szavamat.
Ezt a nehéz bánatomat kisírnám,
Hej, de kinek, mikor senki se néz rám!

Igen, ez ő. Tőle hallottam ezt valamikor régen, nagyon régen.

A bokrok sűrűjén eszeveszetten törtetett át oda, honnét a hang feléje verődött.

— Mária!

Szemközt álltak egymással, most, annyi idők múltán. A leány reszketve állott, rémülten nézett szét, majd

— Hát kérem ifur . . . hát . . . himelt-hámolt a cseléd leány.

— Tudom már — és azzal bement.

— Most aztán barátim iszunk egy nagyot.

— Az ám — szólt közbe *Vladimir* — de miből?

— Természetes, mikor az ember szórakozott, még csak poharakról sem gondoskodik, mentegődött *Endre*. Különben, kedves barátom, légy szives, szólj ki a cselédnek poharakért.

— Kérlek. Nagyon szivesen — és kiment a cselédhez *Vladimir*.

— Zsófi, hozzon csak be kérem három poharat.

— Tekintetes ur! Szeretnék magának valamit adni, ha meg nem haragszik érte.

— No mi az, Zsófi? Elő vele!

— Levél a tekintetes urnak — és a három pohárral befutott a leány.

— Nini, ez az én *Máriám* írása — és a levelet megcsókolta. De hogy is olvassam el tulajdonképen? Talán nem fog még bejönni *Zsófi*. Nézzük csak meg, mit tartalmaz s türelmetlenül forgatá kezében a levelet, míg felbontotta.

Tisztelt *Trszky* ur!

A véletlen hozta hozzánk az imént azt a cselédleányt, kitől megtudtam, hogy ön *Endre* barátjánál van. Ne vegye tőlem rossz néven, ha holnapra várja magát délután öt órakor a *Márta*-sétányon

Mária.

Egy pillanat alatt futotta végig e sorokat *Vladimir*,

fűtés folytán keletkezett. — *Virágh Mihály*, tamási lakosnak a préháza szintén leégett a minap. E tüzet is az erős fűtés okozta, mitől a kémény kigyuladt s így az egész préház leégett. — Nagy-Szokolyban *Németh Péter* ottani lakosnak egy kazal szalmája lett a tűz martalékává a minap. E tűz okát még nem tudják. — Végül Kölesden konyhatűz volt *Matisch Gyula* házában, mely a tülerős fűtés következtében keletkezett. Szerencsére idejekorán elnyomták, mielőtt nagyobb kárt okozott volna.

— (**Iparosbál Siklóson.**) A siklósi Iparos Olvasókör e hó 27-én saját helyiségében a házalap javára zártkörű »Legyezóbált« rendez, mely alkalommal minden belépő hölgyet egy diszes legyezővel és táncrenddel ajándékoznak meg. A zenét Kórodi Nándor jól szervezett zenekara fogja szolgálni. Belépti-dij: személyjegy 1 k., családjegy 2 k. 40 fillér.

— (**Furfangos csaló.**) Ez a cím a fővárosi lapok hasábjain nem tartozik a ritkaságok közé, sőt a vidéki városok napi eseményei között sem kelt feltűnést, mégis meglepő egy-egy »furfangos csaló« szereplésének híre, ha az a faluból jön, s amint az a napokban Hosszu-Hetényben történt. *Farkas Nagy Mihály*, odaváló gazdálkodó házába a napokban beállított egy gazdasági cseléd kinézésű legény, a ki — állítólag gazdája megbízásából jött, *Farkas Nagy Mihály* tartozása fejében esedékes kamatokért. Miután *Farkas Nagy Mihály* a nevezett gazdának tényleg adása, gyanútlanul leolvasta a kamatok

fejében járó hatvan koronát a legény kezeihez s csak tegnap sült ki, hogy a hitelező nem hogy pénzt nem kapott, de egyáltalán nem is küldött senkit az ily formán rutul becsapott gazdához, kinek panaszja folytán most megindították a vizsgálatot és nyomozást a kétségtelenül furcsa ügyben.

— (**Utazás a halálba.**) *Kalap József*, szentkúti lakos már buzamosabb idő óta mellbeteg volt s miután baja napról-napra súlyosbodott, hozzátartozói tegnap be akarták kocsin szállítani a pécsi közkórházba, *Kalap József* azonban utközben, Német Ürögh község határában meghalt. Az esetet bejelentették a községi előjáróságnak, mely megtette a szükséges intézkedéseket az uton meghalt ember hivatalos boncoltatása iránt.

Művészet, irodalom.

○ *Gauthier Margit*. Két hét óta s egyik vendég a másikat követi s a színház nem akar megtelni. Eddig legtöbb közönséget vonzott *Boross Endre*, kit nem csupán jó hirnevéről ismer a pécsi közönség, hanem egy szezonon keresztül élvezte is játékát. Most *T. Visváry Mariska* vendégszerepel nálunk s vendégszereplése három estére terjed. A Nemzeti Színház tagja ő s mindenesetre tehetséges tagja, de neve még nem általánosan ismert. Igen, mi pécsiek még nem ismerjük, aztán a fővárosi lapok sincsenek tele nevével, hát nem néztük meg. Azaz, hogy volt publikum, de kevés s a konvencionális virágcsokrot sem nyújtották fel az orchesterből. Ugye milyen udvariatlan ez a pécsi közönség? In-

kább hideg, tartózkodó, de őszinte, ha valakit megszeretett. Az a kevés közönség, mely tegnap a színházban volt, egy obligát tapsot megengedett magának, mikor *Visváry Mariska* a színpadra lépett. E hideg fogadtatás azonban a művésznőt nem hangolta le. Ambícióval játszottá végig az egész darabot s magával ragadta a közönséget. Az a kevés publikum felmelegedett s nyílt színen is nem egyszer jutalmazta meg *Visváry Mariska* játékát, a felvonások végével meg négyszer ötször is a lámpák elé hívták a művésznőt. Ha ebből lehet következtetnünk, akkor biztosra vesszük, hogy ma és holnap szép ház fog gyönyörködni játékában.

Visváry Mariska határozottan művészi egyéniség, de még nem önálló. *Márkus Emilia* hatása észrevehető rajta. Értelmesen beszél s mellette kezeit nagyon sokat használja. Az egyes jelenések komoly tanulmányra vallanak s némelyikkel igazán nagy hatást ért el. Tanulmányait s tehetségét a cimszerepben érvényesítette s annak a kevés közönségnek a szeméből játékának igazságával nem egyszer könyeket csalt ki. Vele sirtak, vele reménykedtek s örültek; s halálát ismét megsiratták.

Legsikerültebb jelenete *Armand* atyjával volt. Sikertől alakítást produkált haldoklásában s meghalásában. Megjegyezzük, hogy szép színpadi jelenség, gyönyörű kék szemei beszédesek s érzelmeket kifejezők, toilletjei fényesek és választékosak.

Megérdemli a művésznő, hogy a hátralevő két fellépő iránt a közönség jobban érdeklődjék. (C.)

Törvénykezés.

§ **Gyermek-banda.** Jobban suhanc-bandanak lehetne nevezni, mert három 15—16 éves suhanc ennek a bandának a tagja, mely a

mikor egy forintot hagyva a cseléd asztalán, bement a szobába.

— Én nem tudom, olyan ismerős nekem ez a vörös bor, te *Vládó* — kezdé az incselkedést *Endre*, ki már addig három pohárral bekebelezett.

— Lehet; megengedem, de nem értem. Kérek bővebb magyarázatot.

— Kérlek szépen, már régóta vár reád a poharad. Légy szives, ígyál.

— Ég velünk, urak — és poharát magasra emelve, annak tartalmát kiüríték mindhárman.

— Most már értelek, *Endre* barátom — és ki tudja, hány literrel kebelezett még be a három jóbarát.

III.

A nap utolsó sugára is búcsút intett a városkának és *Stryj* hegyei mögött végkép lenyugodott. Megkonduktak *Stanislaw* templomainak harangjai, esteli imára hívva össze a hívőket. Az est leple lassan ereszkedett alá a város fehérre meszelt házainak falaira és beállt a nagy csend, az a kísértetiesen felő nyugalom *Stanislaw* utcáiban. Mindenki alszik, csak *Vladimir* nem. Ott áll a *Grbávó* hidján, mely a fákkal sűrűn beültetett *Malie*-utról a *Dnjeszteren* át nyulva, összeköti a várost az attól közel két órányira eső *Márta-sétánnyal*, annak karfájára gámaszkodva, tekintetével mintegy keresve valamit a *Dnjeszter* tovahömpölygő hullámaiban. Majd *Stanislaw* felé néz és egy keserű gondolat villan át agyán.

— Mily csendes sirra lennék a *Dnjeszter* hűvös

habjaiban? Hisz olyan kinos, olyan keserves már nekem ez az élet — és egy nehéz sohaj repül tova ajkáról. Már látom, hogy *Mária* sem szeret, pedig még mindig nála keresek gyógyírt égető sebemre. Azt irta, hogy várojam és ime most itt állok egyedül; felettem a csillagok milliárdja, lábam alatt meg a *Dnjeszter* csalogató habjai. Mily könnyű volna eldobni magamtól ezt a nyomorult életet. De nem! *Máriával* még egyszer beszélnem kell és akkor Ég veletek, ti földiek, Isten hozzád, *Cvitye-utca* kékszemű angyala!

De a következő percben kocsizörgésre leti figyelmes és a hidról a *Malie* utca felé irányítja szemeit. Igen, valami hintó közeledett feléje, baloldalán gyéren előre világító lámpával. A hintó gyorsan közeledett. *Vladimir* lement a hid alá, ott meghuzta magát és kezében idegesen szorongatá pisztolyát. — Ez vagy *Mária*, mit igen kétlek, vagy valami éjjeli párbajra, melyeket rendszeren a *Márta-sétányon* szoktak megvíni — jövő kompánia. No de mind egy. Majd csak bevárom a hintó távoztát. — Nagy robajjal vágatott a *Grbávó* hidján keresztül a kocsi és a sétány bejárata előtt vagy husz méterre megállt. Most *Vladimir* minden látóképességét összeszedte, hogy lássa, ki száll ki a hintóból. A másik percben egy erősen lefátyolozott hölgy lépett ki a kocsiból, óráját megnézve a hintó lámpájánál, intett a kocsisnak, hogy forduljon vissza. Mikor a hintó megfordult és *Stanislaw* felé hajtva a hidon újból átrobogott, *Vladimir*, mint az odújából kiugrasztott nyul, egyszerre a folyó partján termett, utját a sétány felé véve, igyekezett elérni azt a sűrűn lefátyolozott hölgyet. De mire a bejárati kapuhoz

városban össze-vissza lopott minden használható és kevésbé használható tárgyat. Loptak kabátot, harisnyát, cigarettát, cipőt, kalapot stb. e félet különféle helyeken, míg végre hurrokra kerültek. Nem lehet rájuk sütni, hogy tényleg lopási szándék vezérelte volna őket e tettek elkövetésében, mint inkább hetykeség, suhancoskodás. *Wagner Sándor, Gábel Ferenc, Kovács József* e jeles banda tagjainak a neve, a kiket a kir. törvényszék többrendbeli lopás büntetésében mondott ki bűnösnek s ehhez képest *Wagner Sándort* és *Gábel Ferencet kilenc-kilenc havi börtönre*, *Kovács Józsefet pedig egy havi fogházra* ítélte jogerősen.

Folyószám 114. Idénybérlet 114. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, osztoertökön, január 24-én:

Clemenceau

Színmű 5 felvonásban.

Személyek:

Clemenceauné	Nagy Vilma
Clemenceau Pierre	Rajz Ödön
Ritc, szobrász	Vágó Béla.
Constantin, fia	Delli Lajos
Dobrowska grófné	Veszpréminé.
Iza, leánya	T. Vizváry M.
Niederfeldné, Ritz leánya	Szirmay Olga.
Vojnov Szergej	Füredy G.
Cassagnol, Ritz tanítványa	Nagy Dezső.
Lesperonné	Kende Paula.
Georgette, komorna	Simon M.

Holnap, pénteken, január 25-én:

Mártha.

Flotow nagy operája.

Farsangi naptár.

Január huszonhat. Nagy munkás-bál a Vigadóban. — Pécsi asztalosok bálja a Scholz-féle sörházban.

Január huszonhét. A jótékony nőegylet második thea uzsonnája saját helyiségében

Január harminc. A Pécsi Kath. Kör. táncestélye.

Február egy. Pécsi önkéntes tűzoltóegylet bálja a Scholz-féle sörházban. — Hivatalszolgák bálja a Vigadóban.

Február kettő. Lakatos-bál a Vigadóban. — A jótékony nőegylet domino-bálja a Nemzeti Kaszinóban. — A bar.-sellyei olvasókör bálja az ottani nagyvendéglőben. — Pécsvaradi társaskör bálja. —

Február három. A Pécsi Nemzeti Színház munkás-személyzetének táncestélye. — A budaikülvárosi Kath. Kör. táncestélye a Scholz-sörházban. —

Február négy. Herczenberger táncestélye a jour-fix és délutáni kottériák részére.

Február hét. Polgári bál a Hétfedelemben.

Február kilenc. A Nemzeti Kaszinó bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. — Herczenberger nagy táncestélye a Vigadóban. —

Február tíz. Fodrások bálja a Vigadóban. — Höfler gyári munkások bálja a Scholz-sörházban.

Február tizenhárom. Jogászbanda táncal egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében. Felolvasással, énekkel és szavallattal egybekötve. — Munkásképző-Egylet álarcos farsangi estélye a Scholz-sörházban. — A Bátor Hirsch Mór féle önszervezőegylet pécsi fiókjának hangversenye a Vigadóban.

Február tizenhét. A Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban.

Február tizennyolc. A Kath. Kör második táncestélye.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1901. január 23. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 775.4 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 8.7 °C.

maximuma: 7.1 °C

minimuma: 2.4 °C. } tegnapi.

Párányomás: 5.4 mm.

Relatív nedvesség: 64. %

Felhőzet: 6° Cum. N.

Szélirány s erő: NW. 4. —

Csapadék 24 órai: —

Hó 1 cm.

Száraz, enyhe idő várható.

Dr. Czirer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 23-án. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.)

A belügyi budget folytatolagos tárgyalásánál a közegészségügyi tételnél Major Ferenc az egészségügy elhanyagolt állapotát bizonyította, Zichynek ad igazat, szemben Szélllel s csupán a gyermekhalandóság megállításáért mond köszönetet Széllnek. Intézkedéseket kér a trachoma hathatós megállítására; vidéki tébolydák felállítását, a közegészségügyi törvény revízióját követeli.

Széll Kálmán kijelenti, hogy a trachoma megállítására s általában a közegészségügy javítására eddig is mindent elkövetett s a jövőben még erélyesebb intézkedéseket tesz.

TÁVIRAT.

A honvédelmi miniszter állapota. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.)

Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter állapota napról-napra javul. A közérzet elég jó s az éjjel nyugodtan aludt a beteg.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PECSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8.22	11.41	3.06	11.10
B.-Szt.-Lőrincz	8.48	12.13	3.36	11.44
(B.-Szt.-Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4.55, tv. sz. sz. 9.17, v. v. 3.46)				
Uj-Dombovár érk.	9.57	1.34	5.01	1.34
(Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10.08, sz. v. 1.55, gy. v. 6.31, sz. v. 2.15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3.10 tv. sz. sz. 2.30)				
Uj-Dombovárról ind. 10.04 2.32 5.21 2.56				
Budapestre k. p. u. é. 1.25 8.00 8.35 8.20				
	V. v.	Sz. v.		
Bács-N.-Kanizsa-Bécs felé	8.28	6.32		
B.-Szt.-Lőrincz	9.06	7.11		
Barcs	10.54	9.00		
N.-Kanizsa	1.29	11.41		
Bécs	9.35	8.50		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5.42	12.14	4.26	8.35
Úsögh érk.	6.38	12.27	4.40	8.50
Villány	4.8	1.513	5.27	9.38.
Mohács felé sz. v. 7.06 sz. v. 10.35 sz. v. 1.55 sz. v. 10.05				
Mohács érk. 7.50 10.35 2.39 10.45				

Villány ind.	6.55	1.18	5.32	9.43
Essék	8.08	2.27	6.47	11.01

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12.00. Mohácsra érkezik este 9.50

PECSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9.35	8.30	7.15	8.00	3.00
Uj-Dombovára é. 2.50 1.54 10.03 1.30 6.21					
Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8.30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2.00					

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10.30, Budapestre érkezik éjjel 12.50

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1.21	4.11	8.52	1.00	4.44
Uj-Dombovára érk. 2.26 4.46 9.52 2.06 5.14					
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9.52 sz. v. 9.53					
Dombovára érkezik 1.40 12.55					

	Sz. sz.	Sz. v.	tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombovár ind. 3.15 5.30 10.15 2.17 6.36						
B.-Szt.-Lőrincz . 4.46 7.31 11.33 3.39 7.39						
Pécsre érk.	5.22	8.21	12.04	4.11	8.01	

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6.50	8.15
N.-Kanizsáról ind.	2.22	4.57
Barcsra érk.	4.44	7.18
Pécsre	7.51	9.42

	V. v.	V. v.	Tv. sz.	Sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7.19	6.05	10.13	
B.-Szt.-Lőrinczre érk. 8.22 7.01 11.25				
Pécsre érk.	9.42	7.51		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5.40	8.48	12.25	8.00
Villányra érk.	6.54	10.05	1.41	9.30
Mohácsról indul 5.50 9.13* 12.20 8.35				
Villányra érkezik 6.35 9.58 1.05 9.20				
Villányból ind. 7.01 10.13 1.48 9.40				
Pécsre érk. 8.02 11.23 2.53 10.45				

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről (07.**) alulról d. e. 11.35.***)

*) Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

HIRDETÉSEK

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán jutányos áron a

„PECSI FIGYELŐ”

kiadóhivatalában vételnek fől.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy ez idén a szokottnál nagyobb bevásárlást tettem s ezen körülmény arra készlet, hogy a n. é. közönség által előnyösen ismert kiváló finom I. minőségű

tea-rumot

7 kor. 60 fil. helyett:

6 korona 40 fillérért,

a II. minőségűt, mely szintén nagyon finom 5 kor. 60 fil. helyett:

4 korona 80 fillérért

bocsájtom áruba.

Előnyösen ismert kiváló finom valódi

Orosz Tea vegyülék

dekája 24 fillér.

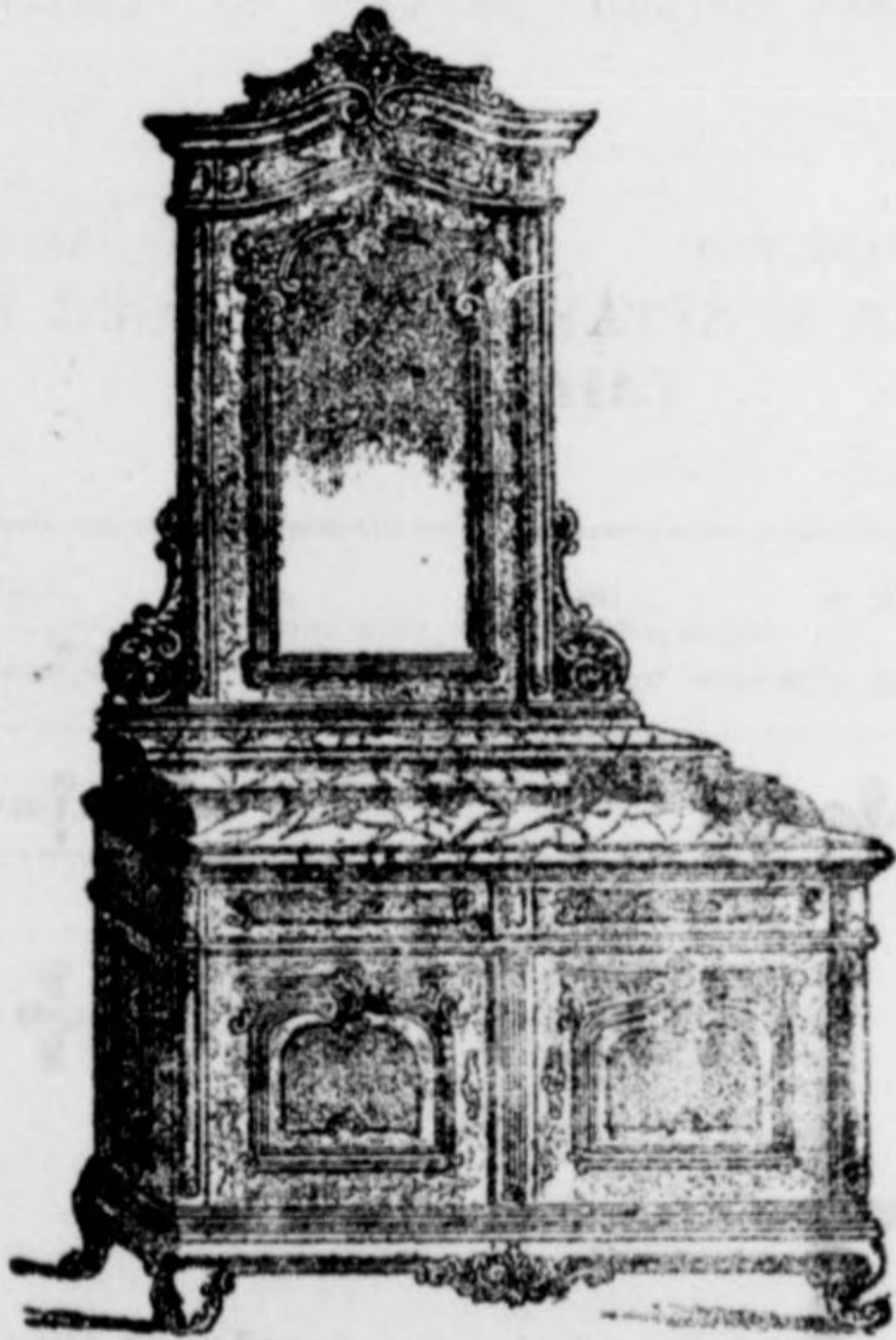
1 liter Rum vételnél

I. minőség 6 korona,
II. „ 4 kor. 40 fil.

Courvoisier & Curlier Freres és valódi J. & F. Martell cognac a ház eredeti dugaszolása és vignettával ellátva szintén igen méltányos árban árúsítom.

Kiváló tisztelettel

Oroszy Sándor,
údv. czukrász.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PECS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

Bérbe adandó azonnal

a Zsivánovits Károly-féle

szép és tágas bolthelyiség

lakással együtt mely áll **3 szoba, konyha, éléskamara, raktár és pince.** Ugyanott

csinos butorozott szobák

is kiadók.

Bővebbet Zsivánovits Károlynál Pécs, Szigeti-országút 68. sz.

Pécs város háztulajdonosainak névjegyzéke

és

a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák, illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban

A két kötet ára 3 korona.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** úr, Pécs város elsőrendű bortermelője **kitűnő minőségű, saját termésű**

† pécsi hegyi borainak †

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásúlag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palaczkozva, kívánatra hordokban is — **hamisítatlan minőségért kezességedve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van cserencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1893. évbéli fehér asztali bor literje . . . . . 52 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,

palaczkja (0.7 l.) . . . . . 70 kr.

Árak palaczkokkal együtt értendők. Palaczkok 7 kr. értékben visszavétnek.

Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése

PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőség.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító

1 frt.

1 „ „ „

Hegyi jeges-üveggel 3 „

Schönwald Imrénél

Pécs, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközölnetnek.